

Posudek na diplomovou práci Dany Jaré „Mýtus o Antigoně v československém dramatu 2. pol. 20. století“

Téma diplomové práce, které si Dana Jará zvolila, je nesmírně obtížné. Znamenalo nejen vyhledat klíčové hry daného období a regionu s tematikou Antigony (nakonec práce zahrnuje díla pěti dramatiků z let 1961 až 1998), a tím prakticky vymezit pole zkoumaného problému, nýbrž dát stati též nezbytný teoretický rámec, což v tomto případě představovalo nelehkou teoretickou kapitolu o problematice mýtu.

Diplomantka se navíc rozhodla pro náročnější odbornou cestu, totiž pro postup od nejobecnějšího ke specifickému, takže se v první kapitole musela vypořádat nejen s „předdějinným“ vymezením mýtu, ale také s definicemi mýtu z hlediska různých společenskovedních oborů, což reprezentovalo zpracovat poměrně široké spektrum odborné literatury.

Domnívám se však, že se to povedlo a že kapitola, která pojednává mýtus nejprve obecně (historicky, literárněvědně a filosoficky) a poté teatrologicky (mýtus v Řecku, řecká tragédie, mýtus o Antigoně, respektive Sofoklovo a další dramata tohoto námětového okruhu), je příkladným teoretickým uvedením do druhé části práce. Zároveň se tak původně teatrologický (respektive literárněvědný) záměr rozrostl, a diplomantka musela nasadit i pohled historiografický, filosofický a komparatistický, čímž studie odborně (i rozsahem) získala na relevanci.

Ve druhé části se úsilí nijak neumenšilo, neboť kolegyně Jará musela analyzovat pět (respektive sedm – Traplova hra má totiž tři varianty) poeticky zcela odlišných dramát (včetně hry rozhlasové), a zároveň při práci nezanedbávat jednotící rysy rozboru. Ty představovaly jednak krátké medailóny autorů, jimiž jsou oddíly pro přehled uvozeny, a jednak uplatňování shodných metodologických postupů: především ideových komparací hry s původním námětem, respektive Sofoklovým dílem, a sledování žánrových proměn her. Analýzy nakonec ukázaly, že hry silně odrážejí společensko- historické pozadí svého vzniku.

Karvašova *Antigona a ti druzí* (1961) poskytla autorce prostor pro sledování příkladu jakési místní odnože tzv. epického dramatu, třebaže hra předkládá poněkud zjednodušující pohled na události 2. světové války.

Uhdeho *Děvka z města Théby* (1964) vybědla k tomu, srovnat klasický tragický námět s použitými prvky shakespearovského dramatu (především v postavách Chórů).

Traplovy nepříliš originální parafráze Sofokla *Antigona: Co je Ananké?* (1970), *Ananké* (1972) a *Kreón, thébský král* (1980) ukázaly v podstatě účely čistě propagandistické.

Rutovu *Polygoné* (1980) diplomantka zase rozkryla jako lidsky upadlé, takřkajíc „normalizační“ zpodobení Antigónina příběhu, a konečně Sikorovo *Smetení Antigony* (1998) interpretovala jako kritiku spotřebního života bez existence morálky (boha).

Heuristickou i analytickou část práce zvládla kolegyně Jará výborně. Ukázala, že ovládá práci se sekundární literaturou i uměnovědnou analýzu.

Proto se domnívám, že její práce je velkým přínosem pro českou divadelní (i literární) vědu a že svým záběrem i zpracováním aspiruje na publikaci.

Diplomovou práci Dany Jaré „Mýtus o Antigoně v československém dramatu 2. pol. 20. století“ doporučuji k obhajobě.

Lenka Jungmannová

PhDr. Lenka Jungmannová, Ph.D. (vedoucí práce)

Ústav pro českou literaturu AV ČR, v.v.i.

navrhují hodnotit zjednotit výborně